

Deve ile öl Tilkisi

Jane MEADOW

Deve ile öl Tilkisi

Jane MEADOW

Uçsuz bucaksız, kumlu çölde güneş sıcak ve parlak bir şekilde parlar. Cora adlı deve kumulların üzerinde yavaşça yürür. Kum rengi tüyleri kumla uyum içindedir, turkuaz semer örtüsünün turuncu püskülleri hafifçe dalgalanır. Kervan için su ve malzeme dolu kırmızı ve altın renkli heybeleri taşır. Cora güçlüdür ve güvenilirdir; herkes yolu onun göstermesine güvenir.

Çok uzakta olmayan bir yerde, Fifi adlı minik bir çöl tilkisi bir yuvadan dışarı fırlar. Soluk krem rengi tüyleri yumuşaktır ve kocaman kulakları iki küçük radar anteni gibi dikilir. Boynundaki gümüş pusula tılsımlı gök mavisi atkısı esintide dalgalanır. Fifi meraklı ve çeviktir; parlak kehribar rengi gözleri her şeyi görür. Çölü keşfetmeyi çok sever.

Cora ile Fifi küçük bir vahada karşılaşır. "Merhaba, küçük dostum," der Cora sakin ve dostça sesiyle. "Burada ne yapıyorsun?" Fifi büyük kulaklarını oynatıp gülümser. "Macera arıyorum!" der. "Ve bir şeyleri bulmakta çok iyiyimdir." Cora hafifçe güler. "Öyleyse birlikte yolculuk edebiliriz. Ağır yükleri ben taşıyım, sen de minik işaretleri fark edersin."

Ertesi gün, çölü geçmek için bir kervan toplanır. Tahıl çuvalları, su testileri ve yorgun yolcular vardır. Cora, heybelerini yükleyebilmeleri için diz çöker. Fifi önden koşar, küçük burnu havayı koklar. "Beni takip edin!" diye seslenir. "En güvenli yolu bulacağım." Yolcular büyük kulaklı minik tilkiye gülümser ve yolculuk başlar.

Kervan sıcak kumların üzerinde yavaşça ilerler. Cora'nın geniş, yumuşak yastıklı ayakları düzenli adımlarla yürür ve arkasında derin izler bırakır. Fifi önden fırlar, gök mavisi atkısı dalgalanır. Sık sık durup küçük taşlara, kuru çalılara ve minik tepelere bakar. "Bu taraftan!" diye ciyaklar. "Dünkü kıvrık ağacı hatırlıyorum." Cora başını sallar ve suyu ve çuvalları hiç yakınmadan taşıyarak onu izler.

Öğle vakti güneş acımasızca kavurur. Yolcular sessizleşir ve susarlar. Cora pirinç matarasından suyu paylaştırır ama kumulların tanıdık görünmediğini fark eder. "Bu tepeler yeni," der. "Onları hatırlamıyorum." Fifi'nin büyük kulakları döner. "Ben de hatırlamıyorum," diye itiraf eder. "Rüzgâr kumu yerinden oynatmış olmalı." Kervanda endişeli bir mırıltı yayılır.

Yolcular durup etraflarına bakarlar. Her kumul aynı görünür—altın rengi ve sonsuz. "Kaybolduk," diye fısıldar küçük bir çocuk. Cora'nın midesinde bir kıpırtı olur ama sesini sakın tutar. "Endişelenmeyin," der. "Suyumuz ve birbirimiz var. Yolu bulacağız." Fifi daha iyi görebilmek için Cora'nın hörgücüne tırmanır. "Bırakın bakayım," der, gözlerini kısarak.

Fifi yüksekten çölü tarar. Kocaman kulakları uzak bir geçitten gelen hafif rüzgâr sesini duyar. Keskin gözleri bir patika gibi görünen minik bir taş dizisi fark eder. "Durun!" diye bağırır. "Bir şey görüyorum! Orada düz kayalardan bir sıra var. Bir işaret olabilir." Cora başını çevirir. "Yolu göster, küçük dostum," der.

Fifi aşığı atlar ve kayalara doğru koşar. Cora ağır çuvalları hafifçe sallanarak onu izler. Yolcular gözlerinde umutla arkalarından yürür. Fifi her taşa durup yeri inceler. "Bu kayalar bir düzende yerleştirilmiş," der. "Bu patikayı biri çok uzun zaman önce yapmış." Burnunu oynatıp ekler: "Şu alçak tepeye doğru gidiyor. Bence güvenli yol bu."

Kervan Fifi'nin izini takip eder. Cora en ağır çuvalları taşır ve herkesi bir arada tutar. "Harika gidiyorsunuz," der yorgun yolculara. "Biraz daha ileride." Fifi önden koşar, sonra geri döner ve her işareti kontrol eder. Gök mavisi atkısı tozlanmıştır ama gözleri parıldar. "Tepe yaklaşıyor!" diye seslenir. "Tepede uzun bir kaktüs görüyorum!"

Tepeye tırmanırken rüzgâr güçlenir. Fifi'nin büyük kulakları tanıdık bir ses yakalar—su şırıltısı. "Dinleyin!" diye bağırır. "Yakında bir vaha var!" Cora başını kaldırıp havayı koklar. "Haklısın," der. "Taze hurma kokusu alıyorum." Yolcular sevinçle bağırır. Fifi onları tepeden aşağı yönlendirir, suyun sesini takip ederek palmye ağaçlarıyla çevrili pırıl pırıl bir gölete ulaşırlar.

Herkes su içip gölgede dinlenir. Korkan çocuk koşup Fifi'ye sarılır. "Yolu buldun!" der. Fifi'nin kuyruğu sallanır. "Cora olmasaydı bunu yapamazdım," der. "Bütün suyu o taşıdı ve bizi sakın tuttu." Cora gülümser, uzun kirpikleri kırpışır. "Ben de senin keskin gözlerin ve büyük kulakların olmadan yolu bulamazdım," diye yanıtlar. "İyi bir takımız."

Yolcular testilerini yeniden doldurup Cora ile Fifi'ye teşekkür eder. "Bizi kurtardınız," der kervan başı. "Bunu nasıl ödeyebiliriz?" Cora başını sallar. "Sadece farklı güçlerin mükemmel ortaklıklar oluşturduğunu hatırlayın," der. Fifi başını sallar. "Büyük ya da küçük, herkesin paylaşacak özel bir şeyi vardır." Yolcular bunu hatırlayacaklarına söz verir ve neşeli bir şarkı söyleyerek yeniden yola koyulurlar.

Güneş batarken kervan güvenle eve ulaşır. Cora'nın kırmızı ve altın renkli heybeleri artık boştur ama kalbi doludur. Fifi hörgücünde oturur, gök mavisi atkısı akşam ışığında parlar. "Ne maceraydı!" der. "Yine birlikte yolculuk edelim mi?" Cora güler. "Her zaman, küçük dostum. Çöl geniştir ama takım çalışması onu küçük hissettirir."

O gece, yıldızlarla dolu bir gökyüzünün altında yolcular deve ile çöl tilkisinin hikâyelerini anlatır. Cora ile Fifi yan yana kıvrılır. "Biliyor musun," diye fısıldar Fifi, "eskiden küçük olmanın zayıf olmak demek olduğunu düşünürdüm. Ama şimdi biliyorum ki bu, başkalarının kaçırdığı şeyleri fark edebilmek demek." Cora başını sallar. "Ve güçlü olmak sadece bir şeyleri taşımakla ilgili değildir," der. "Onları birlikte taşımakla ilgilidir."

Ve böylece, deve ile çöl tilkisi en iyi arkadaş oldular. Güçlerini paylaştığında hiçbir sorunun çok büyük, hiçbir çölün çok geniş olmadığını öğrendiler. Eğer bir gün kumullarda kaybolursanız, sadece turkuaz bir semer örtüsü ve gök mavisi bir atkı arayın. Onlar orada olacak, birbirlerine—ve herkese—eve giden yolu bulmalarında yardım edecekler.